

Cm věstník

Listopad 1987

VELEHRAD

22 LADBROKE SQUARE
LONDON W. 11.

V Ý R O Č Í

7. listopadu se v Sovětském svazu slavilo velkolepě 70. výročí Říjnové revoluce, která v tehdejší ruské říši nastolila komunistický společenský řád. Po druhé světové válce se podobná změna udála i v mnoha jiných zemích, které se dostaly pod přímý vliv Sovětského svazu. Pochopitelně zasáhla velmi radikálně i do náboženského života těchto zemí.

Likvidace

Revolucionáři pod Leninovým vedením vydali hned několik týdnů po revoluci celou řadu dekretů, kterými omezili život ortodoxní církve na minimum. Cílem bylo postupně vyloučit náboženskou víru ze života společnosti. 4. prosince 1917 byl uveřejněn dekrét, kterým se zabavoval veškerý majetek církve, týden později byly zavřeny všechny semináře pro výchovu duchovních. Lenin pokládal ortodoxní církve za jednu z bašt starého režimu, proto měla být zničena za každou cenu. Nebyly ovšem zabaveny jenom budovy a majetek, nýbrž byli i fyzicky likvidováni lidé v táborech nucených prací. M. Bourdeaux uvádí ve své knize *Opium of the People* /o křest. náboženství v SSSR/ skoro neuvěřitelnou

statistiku. V předrevolučním Rusku bylo otevřeno 54.175 kostelů, v r. 1939 jich zůstalo otevřeno ne víc než sto. Před revolucí působilo přes 50 tis. duchovních, v roce 1939 jich zůstalo okolo 300. Před revolucí bylo v Ruské říši 163 biskupů, v r. 1939 bylo obsazeno 7 bisk. stolců.

Příčiny

Ptáme-li se, kde jsou kořeny tohoto postoje vůči ortodoxní církvi, mohlo by se zdát, že je to jenom v tom, že církve byla jedním z důležitých pilířů starého sociálního řádu. Vlastnila velký majetek a měla velký vliv na veřejný život společnosti. Rozpor je však zásadnější. Když Lenin už v r. 1906 prohlásil, že náboženství a komunismus jsou neslučitelné, měl pravdu.

Jiný velký ruský myslitel, Mikuláš Berďajev, to vyjádřil takto: Důvod proč komunismus je v rozporu s veškerým druhem náboženství není v sociálním systému, který komunismus nastoluje, ale v tom, že komunismus sám představuje druh náboženství.

Cesta ke svobodě

Marx, který je duchovním otcem komunistické ideologie, byl motivován ke svému dílu nelidským zacházením podnikatelů s průmyslovým

dělnictvem na začátku 19. století. Vykořisťování dělníci jsou, jak Marx říká, "odcizení", nejsou tím čím by měli být. Jsou absorbováni do výrobků, které vytvořili, ale nevládnou. Jejich osvobození může nastat jenom tím, že člověk pozná působení nevyhnutelných historických zákonů. Tyto zákony stanoví, že rozpor ve společnosti se v určitém čase tak vyhrotí, že nastane revoluce, která je pak kolébkou nového společenského řádu. V případě průmyslového dělníka proletářskou revolucí se svrhne kapitalistický řád a nastane řád vyšší, socialistický, kde dělník bude osvobozen od vykořisťování a sám si bude určovat svůj osud.

Vykoupení

Ve vřesťanství jde o osvobození člověka. Podle biblického zjevení člověk je také "odcizen", řeknu-li to marxistickou terminologií. Jeho ujařmení není však důsledkem nutných historických zákonů, nýbrž je jeho vlastním dílem. Člověk svým egoismem a svou vzpourou proti Bohu byl porušen, stal se něčím jiným, než měl původně být. Ztratil kontakt se svým základem, s Bohem, který ho stvořil ke svému obrazu a ke svému životu. Z tohoto stavu se však člověk nemůže dostat sám. Vykoupení, vysvobození z hříchů, který člověka zotročuje, může být uskutečněno jenom Bohem samotným. Stalo se tak vykupitelským dílem Božího Syna, Ježíše Krista. Vírou v něho se člověk stává novým stvořením, svobodným tvorem už zde na zemi, avšak úplné rozvinutí jeho svobody nastane až v nebeské říši, v domově nebeského Otce.

Křesťanská zodpovědnost

Zaměření do věčnosti nezabavuje křesťany zodpovědnosti za pozemský život. Zajímají se stejně jako marxisté o světské záležitosti, právě proto, že uznávají svou odpovědnost před Bohem. Chtějí stejně tak vybudovat lepší životní podmínky na zemi, nedělají si však žádné iluze o tom, že by se dal vybudovat stav bez rozporů, šťastná společnost, ráj na zemi. Komunistická společnost, o které marxisté sní, ^{je} neuskutečnitelná utopie, je to fata morgana.

Život z víry

V tomto tedy spočívá základní rozdíl mezi marxistickým a křesťanským pohledem na osvobození člověka. Přes tyto rozdíly, křesťané mohou žít i v marxistické společnosti. Křesťanství není vázáno na žádný společenský řád. Za dva tisíce let své existence žilo v nejrůznějších sociálních podmínkách. Prožilo doby pronásledování, růstu a rozkvětu, ale také úpadku a vůbec nepochybuji o tom, že přežije pronásledování v našich zemích.

Křesťané nežádají o žádné privilegiované postavení ve společnosti. Požadují pouze, aby mohli svou víru vyznávat veřejně, svobodně a beze strachu. Podle příkazu svého Pána neoplácejí ránu ránou, nenávisť nenávisť. To však neznamená, že jsou lhostejní, když se s nimi jedná přezíravě, když jsou šikanováni a šikanováni. Se svatým Pavlem si však říkají: Je-li Bůh s námi, kdo proti nám.

Zprávy z farnosti:

V našich modlitbách byli:

4. X. Hugo Hrbáček (V. výročí) a Karel Maňas (+otec pí Drábkové) - XX. výročí.
11. X. Božena Horainová (+maminka pí Sebestové -V. výročí) a Karel Vlček (XVI. výročí)
Anna Prokoppová (IV. výročí)
18. X. Marie Šenciřová (VII. výročí), Marie Kounovská (IX.) a Ant. Buzek (III. výročí)
24. X. (ve Velehradě) Ferdinand Čermák u příležitosti II. výročí úmrtí
25. X. Dr. Miroslav Lokay (XIV. výročí), Jaroslav Cihlář (XI.), Emilie Leuchterová
(duch. dárek k nedožitým narozeninám), Růžena Jůthnerová (+maminka pí Ady
Bedlové - V. výročí, též jsme vzpomněli jejího + otce - výročí 15.X.)
1. XI. Dr. Luboz Roubínek (IV. výročí) a Stefanie (Stefka) L e h u t o v á , která ze-
mřela náhle 19. října. Ještě den před tím přislíbila účast na tradiční vzpomín-
ce dne samostatnosti (obyčejně přednesla po slovensky vlasteneckou báseň), ale
Pán života rozhodl jinak. Povolal si ji k sobě. Ještě 27. září s námi slavila
svátek sv. Václava a s kazatelnou četla přímluvy. A v sobotu před tím (26. září)
se zúčastnila "jubilejní večeře" v Národním domě, kde krajané a farníci vzpo-
mínali 40. výročí kněžství O. Lang. Vypadala (a máme na důkaz pěkné fotky) -
zdravě a plná života. Podle zpráv Livie - její dcery - lékařky - měla už před
dvěma roky infarkt. Druhá už nepřežila - zemřela klidně ve spánku 19.X. Paní Le-
hutová se hned od začátku jejího exilu (po r. 1968) pustila do práce - organizo-
vala skupinu mladých Slováků a pomáhala sociálně i kulturně (přednášky a různá
setkání). Udělala si zkoušky na "Open University", a jiné kursy sociální péče.
Zapojila se nejen v krajanských duchovních a kulturních podnicích (m.j. SVU.),
velmi aktivně se podílela na činnosti ve farnosti Sv. Pavla, Wood Green, kde
byla pravidelnou lektorkou a také ornášela sv. přijímání nemocným. Ještě před
rokem se podílela lvím podílem na slovenské účasti při organizování "Slovanské-
ho večera" - který doznal velkého úspěchu. Není proto divu, že měla krásný po-
hřeb ve farnosti, kde léta aktivně působila. Mši sv. koncelebrovali s místním
faričem Otcové Bábík a Lang. Farníci sv. Pavla přišli v hojném počtu, také pěkná
skupina krajanů. V kostele se s ní rozloučil místní duch. správce a za kraja-
ny O. Lang. Na hřbitově, kde to byli hlavně její čeští a slovenští přátelé - se
s ní za všechny rozloučil O. Bábík. Rodina si přála jen prostý pohřeb, byl dle
jejích intencí - ale důstojné rozloučení se ženou, která tolik pracovala pro
dobro svých bližních: krajanů i britských přátel. Bůh jí jistě bohatě odmění!
Odpocívá na hřbitově svého okresu ve Finchley, kde byla pohřbena 27.X. R.I.P.
7. XI. Jan Bek (V. výročí), František Polický (+bratr pí Karly Smutné) - XVII. výročí a
Eleonora Menčíková (IV. výročí), Dr. Vlad. Černý (XVII.), Fred. Peters (XXI.),
Adolf Mohr (IX. výročí)

a v našich modlitbách budou:

15. XI. František a Eliška Mikšovských (+ rodiče pí Zity Wagnerové - XX. resp. XII. výročí)
Dr. J.W. Brögel (I. výročí), Ant. Bača a Frant. Skoumal - VII. výročí), Ludmila
Poubínková (XVIII.) a oběti z řad vysokoškoláků z r. 1939.
21. XI. Mary Bradnovská (XIII. výročí)
22. XI. Ludmila Kacířová (II. výročí), Jan Kuttelwascher (XIII. výročí), J. Scott (V.),
Boh. Jánský-Jackson (IX. výročí)
25. XI. Jaroslav Lízálek (IV. výročí) a Rudolf Kopecký (VI. výročí)
27. XI. (ve Velehradě) Alois Nahodil (XXXI. výročí)
29. XI. Josef Jostan (II. výročí) a O. Doležal (IV. výročí), Miloš Mečíř (zemřel 22.9.)
začátek p r o s a i n e e : plk. Roman Kokrda (II.), Ed. Prehal (III.), Frank Keary (IV.),
František Štička (VII.), Jaroslav Prokop (V.), Karel Skaloud (XIII.), Václav
Veselý (III.), Jan Nečásek (V.), Blanka Nahodilová (I. výročí), Anna Lisická,
Zdeňka Hausdorfová (XIII.), Petr Guňovský (III.), Frant. Bunža (XXXVII.) R.I.P.

Co jinak bylo v obci?

26. X. v Národním domě vzomenuto dne s a m o s t a t n o s t i -69. výročí prvního "28.
října. Promluvil mjr. Míla Kašpar, předseda ČsOL a v umělecké části vystoupili:
Beryl Tučápská (tři národní písně za doprovodu svého manžela Antonína), Frant.
Fišer - recitace, a který také doprovázel sólový zpěv Evy Výmolové, která je
v Anglii na delší návštěvě (ze Švýcar). Jako i jiná léta zazněl (z gramofonové
desky) hlas T.G.M. - byl to projev u příležitosti X. výročí trvání Čs. republiky.
Na zakončení všichni přítomní (a návštěva byla pěkná) zazpívali státní hymnu.

Co jinak bylo v obci ?

31. X. vzpomínková bohoslužba za Otce Jerzy POPIELUSZKA - ve westminsterské katedrále. Hlavním celebrantem byl biskup Cornelio de Wit MHM, za asistence bisk. Szeopana Wesołego, řady polských kněží a duchovních jiných národností. Přímluvy zazněly v několika řečech (m.j. také česky, lotyšsky a čínsky!). Přítomen byl prezident exilové vlády K. Sabbat se svými ministry. Naše krajská skupinka rozmožila polské řady. Sbory zazpívaly několik vložek a na konec všichni píseň: "My chceme Boha..." zazněla jako program nejen nám, ale také našim bratrům a sestrám doma - na vlnách rozhlasu.

1. XI. po koncelebrované mši sv., kterou jsme obětovali za národ - náš lid doma - jsme jeli na vojenské hřbitovy uctít památku těch, kdo za svobodu vlasti položili život. v 1.30 odp. jsme začali na hřbitově v Brookwoodu. Hroby byly ozdobeny květinami a na mnohých - dle našeho zvyku byly rozžaty i svíce. Mjr. Kašpar uvítal přítomné (a návštěva byla velmi pěkná) - státní vlajka a prapory (legionářský a sokolský) - stály jako stráž - 0. Lang pak vedl pietní vzpomínku s modlitbami. Požehnal všechny hroby a všichni jsme na "našem" hřbitově zazpívali píseň "Blíž k tobě, Bože můj..." potom šli průvodem k hlavnímu pomníku, kde byly položeny věnce - za ČsOL a Svaz letců (br. Soukup), a po závěrečné modlitbě zazněla státní hymna. Všichni jsme hrdi na "naš" vojenský hřbitov - díky br. Soukupovi za jeho péči a starost o něj! - Z Brookwoodu pak se jelo na Runnymede -(vojenský letecký památník, kde jsou jména všech, jejichž hroby nejsou známe) - opět položeny věnce - a po modlitbě za naše hrdiny opět zazněla státní hymna - zatímco praporečnicki třímali v úctě skloněné prapory.

Díky - br. Čerňákovi a jeho rodině (paní a 2 vnukům), kteří připravili všem účastníkům královsky bohaté občerstvení (nejen obložené chlebičky, ale i čs. koláče a jablčný štrudl!).

2. XI. na "Dušičky" jsme pak navštívili dva londýnské hřbitovy: St. Mary's, Harrow Rd., a Gunnersbury (Chiswick), kde je pohřbeno nejvíce našich krajanů - farníků.

A co bude ?

12. XI. odjíždí O. Pazderka na "biblické symposium" do Rohru, které bude řídit. Mezi přednášejícími jsou Josef Hrbata (známý biblista) a Otec Radim OSB. (12-15.XI.)

14. XI. bude v hlavním kostele FARM STREET - ve 12.00 hodin s v a t b a - Jiřího S t a n i s l a v a . Jeho snoubenkou bude Catherine REURS - Američanka, která je zaměstnána v Londýně. František Fišer rozezvučí varhany a Eva Výmlová zazpívá "Ave Maria" (Gounod). Krajané a farníci jsou zváni na tuto radostnou událost.

21. XI. v předvečer sv. CECILIE - patronky hudby - v Leighton House, 12, Holland Park Rd. London W.14. v 7.30 večer - bude K o n c e r t č e s k é h u d b y : účinkují: Marie Holmes-Bártková (cello), Linda Nottingham (piano), Tomáš Tuláček a Louise Rowling (housle) a Beryl Tučapská i Carol Leatherby - (soprano). Na programu : díla čs. skladatelů : Dvořák, Nedbal, Zich, Smetana, Zach a Ant. Tučapský, jehož nová skladba: "Meditace nad starým českým chorálem" bude p r v é provedena.

Všichni jste z v á n i na tento večer, který přinese bohaté umělecké výkony našich umělců. Upozorněte na koncert své přátele a známé a přiveďte sebou. Vstupenky možno zamluvit ve Velehradě: 22, Ladbroke Square, W.11 3NA (tel.(01) 727 - 7849. Vstupné: £ 3.50 (o přestávce bude malé občerstvení). LEIGHTON HOUSE je blízko Commonwealth Institute, Kensington High Street!). P ř i j ě t e !

5. 12. bude tradiční M i k u l á š s k á zábava, kterou pořádá Velehrad v Národním domě: 74, West End Lane - NW6. Jako vždy dobrá kapela, hojnost koláčů a domácího pečiva, přátelské prostředí a bohatá tombola. V š i o h n i jste zváni. Přijde také MIKULÁŠ - a obdaří ty hodné! Vstupenky možno zamluvit: Velehrad: 727-7849. Čs. kuchyně - a hojnost pití všeho druhu!

12. 12. pořádá Sokol hudební večer: zahrají Linda Nottingham (piano) a Tomáš Tuláček (housle) v Leighton House, 12, Holland Park Road, W.14. v 7.30 p.m. Pí Hana Pravdová a p. Hanák přednesou ukázky z posledního díla Bohumila Hrabala. Předprodej lístků: Národní dům nebo šekem (£ 3) na D.Gallat, 30, St. John's Lane, EC1.

13. 12. bude v á n o č n í b e s í d k a v Národním domě: 74, West End Lane NW6 - ve 3.00 hod odpoledne. Děti čs. školy přednesou básně a zazpívají koledy - a přijde M i k u l á š, který obdaří v š e o h n y přítomné děti.

"Blacky" - kočička hledá nový domov - na dožití. Její majitel (Vašek Holan) se stěhuje a nemůže si ji vzít s sebou. Zájemci zavolejte: 258-3961 nebo Velehrad!